

מסורת הש"ס

א כלל ש"ס משנה ט
ב פירוש טע... א ופסוקים
ג... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ד... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ה... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ו... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ז... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ח... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ט... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
י... א ופסוקים א"ר מ"ד נה

הגהות הב"ח

א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ב ופסוקים א"ר מ"ד נה
ג ופסוקים א"ר מ"ד נה
ד ופסוקים א"ר מ"ד נה
ה ופסוקים א"ר מ"ד נה
ו ופסוקים א"ר מ"ד נה
ז ופסוקים א"ר מ"ד נה
ח ופסוקים א"ר מ"ד נה
ט ופסוקים א"ר מ"ד נה
י ופסוקים א"ר מ"ד נה

גליון הש"ס

א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ב ופסוקים א"ר מ"ד נה
ג ופסוקים א"ר מ"ד נה
ד ופסוקים א"ר מ"ד נה
ה ופסוקים א"ר מ"ד נה
ו ופסוקים א"ר מ"ד נה
ז ופסוקים א"ר מ"ד נה
ח ופסוקים א"ר מ"ד נה
ט ופסוקים א"ר מ"ד נה
י ופסוקים א"ר מ"ד נה

מוסף תוספות

א בנות ר"ש כחב
ב ופסוקים א"ר מ"ד נה
ג ופסוקים א"ר מ"ד נה
ד ופסוקים א"ר מ"ד נה
ה ופסוקים א"ר מ"ד נה
ו ופסוקים א"ר מ"ד נה
ז ופסוקים א"ר מ"ד נה
ח ופסוקים א"ר מ"ד נה
ט ופסוקים א"ר מ"ד נה
י ופסוקים א"ר מ"ד נה

לענין רש"י

א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ב ופסוקים א"ר מ"ד נה
ג ופסוקים א"ר מ"ד נה
ד ופסוקים א"ר מ"ד נה
ה ופסוקים א"ר מ"ד נה
ו ופסוקים א"ר מ"ד נה
ז ופסוקים א"ר מ"ד נה
ח ופסוקים א"ר מ"ד נה
ט ופסוקים א"ר מ"ד נה
י ופסוקים א"ר מ"ד נה

מוסף רש"י

א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ב ופסוקים א"ר מ"ד נה
ג ופסוקים א"ר מ"ד נה
ד ופסוקים א"ר מ"ד נה
ה ופסוקים א"ר מ"ד נה
ו ופסוקים א"ר מ"ד נה
ז ופסוקים א"ר מ"ד נה
ח ופסוקים א"ר מ"ד נה
ט ופסוקים א"ר מ"ד נה
י ופסוקים א"ר מ"ד נה

כיצד מברכין פרק שישי ברכות

ל"א

עין משפט
ג' מצוה

א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ב ופסוקים א"ר מ"ד נה
ג ופסוקים א"ר מ"ד נה
ד ופסוקים א"ר מ"ד נה
ה ופסוקים א"ר מ"ד נה
ו ופסוקים א"ר מ"ד נה
ז ופסוקים א"ר מ"ד נה
ח ופסוקים א"ר מ"ד נה
ט ופסוקים א"ר מ"ד נה
י ופסוקים א"ר מ"ד נה

בצר ליה שיעורא. היינו דוקא בצרכה שלאחריו דבעינן שיעור
אצל בצרכה שלפניו אפילו פחות מכשיעור דאסור ליהנות
בעולם הזה בלא בצרכה בין לעינן אכילה בין לעינן שמה אצל בצרכה
שלאחריו בעינן שיעור מלא לוגמיו על כן יש לחסר לשמות מטוס ולא
צרכה מלא לוגמיו כדי שיבדק
לאחריו מעין ג' צרכות והר"י היה
אומר בצרכה נפשות כיון דלאו צרכה
חשובה היא אפי' בצרכה נפשות רבות ולא
מבדקין צרכה נפשות רבות ולא
נראה לכיון דצרכה נפשות מקטנה
כנגד על הגפן כי היכי דעל הגפן בעי
שיעורא בצרכה נפשות רבות כיון בעי
שיעורא וצירושלמי ר' יוחנן היכי
בדק אית הא לא הוי שיעורא וקאמר
משום כרייה דלפניו לא אכל אלא
פרידה אחת של ענב או פרידה אחת
של רמון בעי צרכה משום דבצרכה
מבדקין אפילו פחות מחמת וחולק על
גמרא דרין דממשע כחא א"כ אין
הלכה כמותו של ירושלמי (א) וה"ר יוסי
היה מפרש שצירושלמי ר' יוחנן חולק על
הגמרא שלנו דהכא מיירי שהסורו
הגרעינים וממלא אס כן לא היה
כצירייתו אכל אס אכלו שלם אפי' אס
היה מפרש שצירושלמי ר' יוחנן חולק על
מחלה וסוף וגמרא ירושל' היה סבור
שהיות היה שלם ולכן הולך לתוך
באיות עינן דאלל פרידה (ב) דצרכה
ואינן חולקים יחד ועוד יש צירושלמי
היכא דצרכין דאמרוסא למיכליה
ונפל מידיה ושקל אחרינא בעי צרכה
ומנא אחרימי ופירין מאי שנה מאמת
המים פירוש דמנך לשמות והכי
אולי והכי אחרימי ויכחו ור"א לנכך
פעם אחרת ומשיני הכא הוה דעמו
מתחלה ליה שהיה יודע שילכו להן
אצל תמרומוסא לא ידע שילכו מידו
ויאמר צרכין אס כבוד נלמחו לעולם
ועד משום דהוה צרכה לנעלה וכן
נכון לומר על כל צרכה לנעלה
כצמל"ו: דורמסקין. פירש"י
פרו"ש. ולא נראה דצמל"ו
משמע דמבדקין עליהן צרכה פרי
האלדמה וא"כ צרכה פרי העץ בעי
צרכה ונראה שהוא פרי צרכה:
ג' צרכה בר קפרא רשות אחרת מן
שלפניו דאי בשל אחריה הא אמרינן
(חולין ק"ו) דאין מוזני על הפירות
ומיירי בהשגחה ואנו א"כ אס
השנה אלא על הפת ולכן צרכין לנכך
כל אחד על כל דבר הן צפירות הן
צין: חביב ערף. וכן הלכה
אס יש לו שני מיני פירות לפניו חביב
ערף וצורא פרי האלדמה עדיפא
משהכל נהיה צרכה דמזכרת טפי
וחשובה לעלמה מקריית ויבדך על
אוחו המין ששייך בו פרי האלדמה אף
על פי שאוחו המין שיש לנכך עליו
שהכל חביב עליו ואס לפניו פירות
שהצרכות שוות ואחד מהן הוא מ'
המינין יבדך מחלה על אוחו של ו'
המינין דעדיפ: מ"א דלמא
בסאקא. מבדקין עליה צרכה פרי
האלדמה אף על פי שאין בה אלא מים
בצרכה בקערה

בצר ליה שיעורא אמר ליה מי סברת כוית
גדול בעינן כוית בינוני בעינן (והא איכא)
וההוא דאיתו לקמיה דרבי יוחנן זית גדול
הוה דאע"ג דשקלוה לגרעינותיה פש ליה
שיעורא (ד) רתנן "זית שאמרו לא קמן ולא
גדול אלא בינוני והוה אגורי ואמר רבי אבהו
לא אגורי שמו אלא אברוטי שמו ואמרי לה
סמרוסי שמו ולמה נקרא שמו אגורי ששמו
אגור בתוכו נימא כתנאי דהנהו תרי תלמידי
דהווי יתבי קמיה דבר קפרא הביאו לפניו
כרוב ודורמסקין ופרגיות נתן בר קפרא
רשות לאחד מהן לברך קפץ וברך על
הפרגיות הלך עליו חבירו כעס בר קפרא
אמר לא על המברך אני כועס אלא על
המלגלג אני כועס אם חבירך דומה כמי שלא
טעם טעם בשר מעולם אהה על מה לגלגת
עליו חור ואמר לא על המלגלג אני כועס
אלא על המברך אני כועס ואמר אם חכמה
אין כאן וקנה אין כאן תנא ושניהם לא הוציאו
שנתן מאי לאו בהא קא מיפלגי דמברך
סבר שלקות ופרגיות שהכל נהיה ברבמו
הלכך חביב עדיף ומלגלג סבר שלקות ב"פ
האדמה פרגיות שהכל נהיה בדברו י"הלכך
פירא עדיף לא רב"ע שלקות ופרגיות שהכל
נהיה בדברו והכא בהאי סברא קא מיפלגי
מר סבר חביב עדיף ומר סבר כרוב עדיף
דיון אמר ר' יורא כי הוינן בי רב הונא אמר
לן הני גרגילי דלפתא פרמינהו פרימא רבא
בפ"א פרמא וזמא שהכל נהיה בדברו וכי
אתאן לבי רב יהודה אמר לן יאידי ואידי
בפ"א והאי דפרמינהו טפי כי היכי דנמתיק
טעמיה אמר רב אשי כי הוינן בי רב כהנא
אמר לן תבשילא דסלקא דלא מפשו בה
קמחא בורא פרי האדמה דלפתא דמפשו בה
קמחא טפי בורא מיני מוונות והדר אמר
יאידי ואידי בורא פרי האדמה והאי דשרי
בה קמחא טפי דרבוקי בעלמא עבדי לה
אמר רב חסדא תבשיל של תרדין יפה ללב
וטוב לעינים וכ"ש לבני מעים אמר אביי
והוא דיתבי אביי תפי ועבדי תוך תוך אמר
רב פפא פשימא לי ה"מא דסלקא כסלקא
ומיא דלפתא כלפתא ומיא דכולהו שלקי
ככולהו שלקי בעי רב פפא מיא דשיבתא
מאי למתוקי טעמא עבדי או לעבורי וזהמא
עבדי לה ת"ש ד'השבת משנתנה טעם
בקדירה אין בה משום תרומה ואינה
משבאה מומאת אוכלים שמע מינה ילמתוקי
מבדקין עליה המוציא ופליגא דר' חייא צריך שתכלה
ברכה עם הפת מתקוף לה רבא מאי שנה צנומה דלא משום דבי
כליא ברכה אפרוסה קא כליא על הפת נמי קא גמרה אפרוסה גמרה
אלא

רבינו הגנאל

הביאו לפניו כרוב
ודורמסקין. פי' מרובא.
והבשיל יסמאל אחת פין
בקר ומבדקין עליו בורא פרי
העץ. ופרגיות. צפרים
קטנים. גרגילי. דליפתא
בין פרימי רבדכי וזית וסור
כורא פרי האדמה. אפי'
שאר ביה קמחא. דלמריכך
בעלמא קא מיכין ולא
למונא. מיא דסלקא
קטוקא ומיא דליפתא
כליתא ק' הלה ומבדק
בורא פרי האדמה. א"ר
הייב בר אשי משניה דרב
פת צנומה בקערה מברכים
עליה המוציא. פירי פיריה
מתוקין בקערה וצק עליה
מריק מבדקין עליה המוציא
לחם (ומיירי דבאיכא עליה
תורתא דהנא). ופליגא
דר' חייא דאמר צריך
שחילכה ברכת המוציא עם
בצעת החתיכה מן הכרס
שברע סמנו. דהא זה הפת
כולה כבר היא צנומה
בקערה. ומתקוף רבא אמר
דר' חייא מאי שנה צנומה
הבצעת על הכרס כיון דפריים
מזה הכרס ובעצ. כי כליא
ברכה אפרוסה מליא. אלא
אמר רבא צריך שתכלה
ברכה על הפת. כלומר, אם
היא פת שלמה מברך ואח"כ
ברע. אבל אם היא פתיה
או צנומה בקערה, אומר
המוציא ומפיש ידיו ונטול.
הלכתא כרבא.

ועם היקרות מבדך עליהן כאשר יבדך על היקרות אע"ג דלמרינן לעיל דמי פירות יזעה בעלמא
מברכין עליה המוציא לחם מן הארץ ופליגא דר' חייא. וא"כ היכי מיירי אס יש שלמה לפניו הא אמרינן בסמוך דכ"ע שלמה
עדיף ואי ליכא אלא צנומה היכי פליג עליה ר' חייא הא מסקינן לעיל (דף ק"ו) פירושין אף על פי שאין מזה מברכין
עליהן המוציא הואיל ואינה צנומה דנהמא וי"ל כגון דליכא שלמה לפניו וצנע מן הצנומה רב מיירי דר' אשי סבר דהו
כמו שלמה מאחר שהיא חביבה [מבדך עליה] ור' חייא ס"ל צריך שתכלה צרכה עם הפת ואס כן בעינן שתכלה הצרכה
עם צנומה הפת וכיון שצנומה קודם לכן שלמה עדיף אכל אי ליכא שלמה מודה שיבדך על הפרורים והמוציא לחם מן הארץ:
והלכתא

ועם היקרות מבדך עליהן כאשר יבדך על היקרות אע"ג דלמרינן לעיל דמי פירות יזעה בעלמא
מברכין עליה המוציא לחם מן הארץ ופליגא דר' חייא. וא"כ היכי מיירי אס יש שלמה לפניו הא אמרינן בסמוך דכ"ע שלמה
עדיף ואי ליכא אלא צנומה היכי פליג עליה ר' חייא הא מסקינן לעיל (דף ק"ו) פירושין אף על פי שאין מזה מברכין
עליהן המוציא הואיל ואינה צנומה דנהמא וי"ל כגון דליכא שלמה לפניו וצנע מן הצנומה רב מיירי דר' אשי סבר דהו
כמו שלמה מאחר שהיא חביבה [מבדך עליה] ור' חייא ס"ל צריך שתכלה צרכה עם הפת ואס כן בעינן שתכלה הצרכה
עם צנומה הפת וכיון שצנומה קודם לכן שלמה עדיף אכל אי ליכא שלמה מודה שיבדך על הפרורים והמוציא לחם מן הארץ:
והלכתא

ועם היקרות מבדך עליהן כאשר יבדך על היקרות אע"ג דלמרינן לעיל דמי פירות יזעה בעלמא
מברכין עליה המוציא לחם מן הארץ ופליגא דר' חייא. וא"כ היכי מיירי אס יש שלמה לפניו הא אמרינן בסמוך דכ"ע שלמה
עדיף ואי ליכא אלא צנומה היכי פליג עליה ר' חייא הא מסקינן לעיל (דף ק"ו) פירושין אף על פי שאין מזה מברכין
עליהן המוציא הואיל ואינה צנומה דנהמא וי"ל כגון דליכא שלמה לפניו וצנע מן הצנומה רב מיירי דר' אשי סבר דהו
כמו שלמה מאחר שהיא חביבה [מבדך עליה] ור' חייא ס"ל צריך שתכלה צרכה עם הפת ואס כן בעינן שתכלה הצרכה
עם צנומה הפת וכיון שצנומה קודם לכן שלמה עדיף אכל אי ליכא שלמה מודה שיבדך על הפרורים והמוציא לחם מן הארץ:
והלכתא